

φησον, και η δυνατη ευκαμψια και των ελαχιστων κινησεων του, εφανερωναν το παληκαρι...

Παραπλεύρωσ, σκαρφαλωμένος εις ενα ιππον καταγόμενον απο την Τάρβην, με κνήμασ στεγνάσ αν τα πόδια της ακριδάσ...

Είχε τυλιγμένον τον λεπτόν κορμόν του σώματός του με ένα ξεφτισμένον μανδύαν...

Πυκνή συνάθροισισ ταχέωσ εσχηματίσθη ολόγυρα εισ τουσ τρεισ νεανιάσ, δίοτι, εν έτει σωτηριώ 1712...

— Ω! μα το αίμα του θυμού! ανεβόησεν ο ίππεύσ της ημίονου...

— Πέτρσ, σέ παρακαλώ, κράτησ την γλώσσάν σου, διάταξεν ο ίππεύσ με τον μανδύαν...

— Βαρώνε, είσθε προσβύτερόσ μου και σάσ σέβομαι άπειράκισ...

ακριβώσ δέν θ' άνεχθώ να μάσ περιπαίλουσ αυτά τα παληόσκυλα!

Με το άκουσμά της λέξέωσ «παληόσκυλα», ο κύκλοσ έγινε στενωτέρωσ γύρω εισ τουσ ταξειδιώτασ...

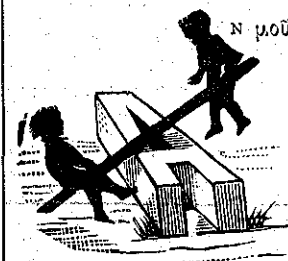
— Νά τα πάλιν! είπεν άναστενάζων ο νεανιάσ με τον μανδύαν...

Και, ελευθερώνων τον δεξιόν του βραχίονα, έβεβαιώθη ότι: το ξίφος του...

«Επεται συνέχεια.» ΚΙΜΩΝ ΑΔΚΙΑΗΣ [Κατά το γαλικόν του Ε. Λε "Αρμ.]

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Άγαπητοί μου,

Ν μου προέλεγε κανείς, ότι ή επιστολή που σάσ έγραφα την περασμένη εβδομάδα θα έμεινε άνεπίδοτοσ...

Αυτό το κακόν μάσ έκαμεν ή άπεργία των κκ. ταχυδρομικών! Μάσ έστέρησε της εύχαριστήσεωσ να επικοινωνήσωμεν μίαν εβδομάδα...

αν άπεμονούνο απο τον επίλοιπον κόσμον αι Άθήναι, ώσ φρούριον στενώσ πολιορκημένον!

Η δλιγοήμεροσ αυτή άπεργία των ταχυδρομικών υπαλλήλων, ή οποία είχε σκοπόν να εξαναγκάση την Κυβέρνησιν ναποσύρη...

Άλήθεια, πρέπει να μάσ λείψη εν αγαθόν, διά να έννοήσωμεν τότε όλην του την αξίαν.

Τί θα έγινόμεθα, πώσ θα εξούσαμεν χωρίσ Ταχυδρομείον, χωρίσ Τηλεγραφεϊον, χωρίσ Τηλεφωνείον;

Α! πόσον δυστυχεϊσ ήσαν, χωρίσ να το ήξεύρουσ, οι πατέρεσ μάσ, οι πάπποι μάσ, προ έκατόν και πενήντα άκόμη έτών...

Συνεκοινωνών με πεϊούσ, άλληλογραφοΰσαν με ιδιωτικοΰσ ταχυδρομοΰσ. Και διά να στελιη κανείσ μίαν επιστολήν απο πόλεωσ εισ πόλιν, χωρίζόμενασ διά θαλάσσησ, έπρεπε να εύρη εύκαιρίαν, πλοϊόν, άνθρωπον, και να πληρώση κάποτε τα μαλλοκέφαλά του...

Α! τί μέγασ εύεργέτησ της άνωθότητοσ είνε εκείνοσ, ο όποϊοσ επενόησε το Ταχυδρομείον! Νά γράφησ την επιστολήν σου, να κολάσ επάνω μίαν μικρούλαν ζωγραφίαν, να την ρίπτησ εισ μίαν τρύπαν, — και να είσαι βέβαιοσ ότι θα φθάση εισ τα χέρια του ανθρώπου σου με τόσην ταχύτητά και ασφάλεια...

Ενασ Σάχησ της Περσίασ, — προ πολλών έτών, όταν ή Περσία δέν είχεν άκόμη Ταχυδρομείον, — εύρισκόμενοσ εισ την Μασσαλίαν, έτελειώσεν ώσ έζησ μίαν επιστολήν προς τον άδελφόν του εισ το Παρίσι: «Μού λέγουσ ότι διά να φθάση ή επιστολή μου εισ χείρασ σου,

άρκει να την ρίψω εις μίαν τρύπαν. Δέν το πολυπιστεύω, αλλά τί να κάμω! την ρίπτω.» Μα είχε άδικον να μήν το πολυπιστεύη; Και σήμεραν άκόμη το πράγμα μάσ φαίνεται παράξενον...

Και το θαύμα του Τηλεγράφου; Και το θαύμα του Τηλεφώνου; Τα υποβρύχια αυτά καλώδια και τα έναέρια σύρματα που περιτυλίσσουν την υδρόγειον...

Α! πόσον δυστυχεϊσ ήσαν, χωρίσ να το είξεύρουσ, οι προ διακοσίων, και εκατόν, και πενήντα άκόμη έτών άνθρωποι! Και πόσον δυστυχεϊσ θα ήμεθα και ήμεϊσ, αν εξακολουθοΰσε αυτή ή φοβερά άπεργία, ή οποία μάσ άνεστατώσε ολίγασ ημέρασ!

Σάσ ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' Η ΑΧΥΡΟΚΑΛΥΒΑ

— Και τί είπε ο κύριοσ Δήμαρχοσ; ήρώτησεν ή μικρούλα Μαργαρώ, τον Πετρογιάννην, τον άδελφόν της.

Η Μαργαρώ ήτο οκτώ έτών, και ο άδελφοσ της δύο μόνον έτη μεγαλήτερόσ της.

— Είπε: «Τώρα που πέθανε ή μητέρα σου, καίμενε Πετρογιάννη, κ' εμείνατε όλομόναχα στον κόσμον, εσύ κ' ή αδελφοΰλα σου ή Μαργαρώ, δέν θέλω να μείνετε εντελώσ έρημα...»

— Και συ τί είπεσ, Πετρογιάννη;

— Νά κάμωμε λοιπόν όπωσ είπε,

Πετρογιάννη, κ' εγώ ποτέ δέν θα σε κάμω να με περιμένησ για να πάμε στο σχολείον.

— Εγώ, είπεν ο μικρόσ, δέν στενοχωριέμαι και τόσο που θα πηγαίνω στο σχολείον' μα εκείνο που με βασανίζει, είνε που θα γυρίζωμε στα σπίτια να γυρεύωμε να τρώμε, σαν ζητιανία.

— Μά... άφοΰ ο κύριοσ Δήμαρχοσ, που είνε τόσοσ καλόσ, μάσ λέει να τρώμε στο έξοχικό του σπίτι;

— Καταλαβαίνεισ, δέν θα έχωμε το θάρροσ να πηγαίνωμεν εκεί κάθε μέρα, και, άμα εξοδευθοΰν τα όλίγα χρήματα, που μένουσ ακόμα στην παληά μάλλινη κάλτσα, που ήταν κάτω απο το στρώμα της μαμμιάσ, θέλοντασ και μη θα ζητιανεύωμε το ψωμάκι.

«Νά τρώμε την σουπά μάσ, άμα την βγάλωμε με τον κόπο μάσ.» (Σελ. 212, στήλ. 6.)

— Είχε βέβαια τον λόγο της για να μιλά έτσι ή μαμμιά: είπεν ή Μαργαρώ.

— Θέλει κ' έρώτημα; μονάχα, που είνε δύσκολο να βρεθί ή εργασία. Στην ηλικία μάσ, κανένασ δέν θα θελήσ η να μάσ πληρώνη για την άσημαντη δουλειά που θα κάμωμε.

— Εχω μίαν ιδέα, είπεν ή αδελφοΰλα. Αμα θα πηγαίνωμε στο κτήμα, για να τρώμε σουπά, να έρωτοΰμε αν είνε τίποτε εύκολη εργασία: να, όσπρια να παστρεύωμε. Είρεισ πολυ καλά ότι εγώ ξερω και καθαρίζω πατάτεσ. Θυμάσαι που εκάμαμε, της μαμμιάσ, μιά σουπά, που δέν ήτανε και τόσο πολυ άσχημη;

— Ναι, θυμοΰμαι που είπε: «Αν είχε μέσα ένα σπιρλί άλάτι, τέσ πατάτεσ πιό βρασμένασ και βούτυρο μονάχα ίσα μ' ένα καρυδάκι, και προ πάντων, αν είχα κ' εγώ μιά σταλίτσα όρεξι, κα-

λά μου παιδάκια, θα έτρωγα απο τη σουπά σας ως αύριο.»

— Είρεισ γιατί δέν είχαμε βαλμένο βούτυρο, οΰτε ίσα μ' ένα καρυδάκι;

— Όχι, δέν θυμοΰμαι.

— Δίοτι δέν είχαμε για ν' αγοράσωμε οΰτε ίσα μ' ένα ρεβιθάκι.

— Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να την προσέχωμε, και να κυττάζωμε ποτέ να μη βάλωμε το χέρι μάσ μέσα, για να βγάλωμε χρήματα.

— Όχι όμως και για την κάλτσα! είπεν ή Μαργαρώ.

— Ω! όχι, αυτό θα είνε μυστικό, που θα το ξερωμε μόνον εσύ κ' εγώ. Η Μαργαρώ έτακτοποιήσε λιγάκι το έσωτερικόν της άχυροκαλύβασ, αλλά,

χωρίσ να έννοοΰν το διατί, και τα δύο παιδάκια ήσανοντο εν είδοσ στενοχωρίας και ήσαν πικραμμένα όσην ώραν εύρίσκοτο μόνα τα δύο των εισ την πτωχικήν εκείνην και σκοτεινήν κατοικίαν, όπου είχαν περιποιηθί την μητέρα των εισ τα τελευταία της, όπου είχαν γνωρίση, όταν εξούσεν ο πατέρασ των, την άνεσιν, σχεδόν την εύπορίαν...

— Τώρα, έλα να μετρήσωμε την περιουσίαν μάσ. Έσυρε την παλαιάν κάλτσαν απο το

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Όταν έχομαι και βάρβαροι... Με βέλη και με τόξα...

Ό Βράχος δειώθηκε Προσκύνημα να γίνει... Κι' άθανάτος να μείνει...

Κι' όλες οι σκόρπιες πέτρες του... Κ' οι μαρμαρένιοι στύλοι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΜΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Α' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1905

Κατά την ύπόθεσιν την όποιαν έδωσα εις τόν 15ον φυλλάδιον...

Από τόν κατάλογον αυτόν, χάριν συντομίας, παραλείπω μόνον εκείνους...

ΕΝΕΓΡΑΦΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ:

- Αδάμας του Παραδείσου, 7 ετησίους... Μαρία Σ. Αναγνώστου, 2... Αρθουρά Νεότης, 3...

Εις τούς ανωτέρω, προστετέοι ως είπαμεν και όσοι ενέγραψαν από 1 ή 2 συνδρομητάς...

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΣ

- Άγγελος της Νίκης, έπώλησε μέχρι τού 26ου αριθμού, φύλλα εν 62... Αξένος Ανάων, 78...

Αυτοί είναι μέχρι τούδε οι αριθμοί του

Εσπαθώματος. Άλλά δεν έχω την παραμικράν άμφιβολίαν ότι έντός όλίγου θαύξήσουν...

Υπενθυμίζω, ότι οι όροι του Εσπαθώματος έδημοσιεύθησαν εν έκτάσει εις τόν 16ον φυλλάδιον.

Υ. Γ.— Άγγελίας διά Εσπαθώμα στέλλω πρὸς όλους μετά του παρόντος φυλλαδίου...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Οι Ίάπωνες ποτέ δεν χειροκροτούν εις τόν θεάτρον. Όταν είναι ευχαριστημένοι από την παράστασιν...

Εις την Βάρμην, μικράν πόλιν της Γερμανίας, τὸ δημοτικόν συμβούλιον έψήφισε και ὁ δήμαρχος ήγήρασε κ' έμοίρασαν εις τὰ σχολεία...

Τὸ παγινίδι της πεταλούδας. Είναι νοστιμώτατον, διασκεδαστικώτατον, και σὰς τὸ συνιστῶ...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΙΑΟΥ η άπάντησις τού 'Ανανία, εις τὸ πρόβλημά του περί Ραχίλ...

λίτερα, έπειτα ότι η Ραχίλ δεν ήμπορούσε να κλαίη παρά δύο τέκνα τὸν διγυιότατον...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Έρωτούν την Κολυμβήτριαν τὸν Μέξ: — Οί κροκιδεῖλοι ύπεφούν τὸ κλίμά σας...

Διατί, Μαρίκα, εἰς τὸ δέκα έβαλες και δασεῖαν; — Μα κυρία, δεν λέγει η γραμματικὴ...

ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

- 1.— Διαγωνισμὸς Εσπαθώματος, λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου... 2.— Διαγωνισμὸς Λύσεων...

Διὰν προσεχῶς τὰποτελέματα τῶν ληξάντων διαγωνισμῶν...

Η Δευτὴ Νύξ [ΕΕ], εις δια τὰ πρόσωπα, δηλαδή ζωοπρόσωπα τὸν «Σχολεῖον τῶν Ζώων»...

Ναι, Φιλολόγηρ Δαρνούλα [ΕΕΕ], σὺν 'Αθηνῶν και χείρα κινεῖ. Έχεις τὴν μετρικὴν μου εὐχὴν...

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΙΣΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

35.— Ο Καθαρός Άηρ από τὴν Μυτιλήνην, μου συνιστᾷ σήμερον εν πολὺ πτωχὸν και πολὺ φιλόμουσον κοριθαῖον...

Εγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, λέγομαι μετά χαρᾶς εις τὴν Ἄλληλογραφίαν και εις τούς Διαγωνισμούς μου τούς νέους μου φίλους...

Μικρὰ Μυστικὰ έπιθυμῶν νάνταλλάξουν: ὁ Λόφος τὸν Γάνου με τὸν Άνθος της Ἑλπίδος...

Ο κ. Π., Μεγάλη Ἑλλάς [ΕΕ], σὺ άπαντᾷ ιδιαιτέρως, ὅσκις έχει να σου έπὴρ τί, τὸ ὅποιον δεν ένδιαφέρει ἄλλους...

